

3. Про затвердження Порядку допуску осіб до складання кваліфікаційного іспиту та проведення кваліфікаційного іспиту Вищою кваліфікаційною комісією нотаріату : Наказ Міністерства юстиції України від 28.07.2011 № 1905/5. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0926-11> (дата звернення: 20.11.2022)
4. Тестові запитання <https://www.vkksu.gov.ua/rubric/testovi-zapytannya> (дата звернення: 20.11.2022)
5. Порядок проведення відкритого конкурсу (НАБУ). URL: <https://nabu.gov.ua/poryadok-provedennya-vidkrytogo-konkursu> (дата звернення: 20.11.2022)
6. Порядок проведення відкритого конкурсу на зайняття посад працівників Державного бюро розслідувань (зі змінами). URL: <https://dbr.gov.ua/poryadok-provedennya-vidkritogo-konkursu-na-zaynyattya-posad-pracivnikiv-derzhavnogo-byuro-rozsliduvan-iz-zminami> (дата звернення: 20.11.2022)
7. Кваліфікаційний іспит (ВККС). URL: <https://vkksu.gov.ua/rubric/kvalifikaciyi-ispyt> (дата звернення: 20.11.2022)
8. Питання реформування процедури складання кваліфікаційного іспиту для отримання права на заняття адвокатською діяльністю. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/vr025871-18> (дата звернення: 20.11.2022)
9. Порівняльне дослідження навчання прокурорів. Рада Європи. 2017. 54 с. URL: <https://rm.coe.int/comparative-study-on-initial-training-for-public-prosecutors/1680787478> (дата звернення: 22.11.2022)
10. Marinella B. Introduction to the Italian Legal System. The Allocation of Normative Powers: Issues In Law Finding. *International Journal of Legal Information*. 2006. Vol. 34: Iss. 2. Article 10.

Гудімова Алісар Халєдівна

доктор філософії зі спеціальності 053 «Психологія»,

доцент кафедри соціальної психології

Одеського національного університету імені І.І. Мечникова

СИНДРОМ ВТРАЧЕНИХ МОЖЛИВОСТЕЙ ЯК ПРЕДИКТОР СОЦІАЛЬНО-МЕРЕЖЕВОГО РОЗЛАДУ КОРИСТУВАЧІВ

Актуальність дослідження обумовлена розвитком сучасних технологій, зокрема гаджетів, завдяки яким людина постійно знаходиться онлайн, внаслідок чого зростає доля віртуальної комунікації в загальному обсязі соціальних взаємодій індивіда.

Соціальні мережі пропонують надзвичайно великий обсяг різноманітної інформації, внаслідок чого у користувачів формується технологічний стрес, знижується комунікабельність та підвищується рівень пасивного використання онлайн-платформ для розваг та відмежування від реального спілкування. Зокрема, велика кількість акаунтів (більше чотирьох) на різних платформах є доволі потужним стрес-фактором, що може через синдром втрачених можливостей (FOMO – fear of missing out) призвести до тривожності та депресії. Поняття «синдром втрачених можливостей» або «страх щось упустити» є новим, але швидко розповсюджується в зарубіжній науці у зв'язку зі збільшенням популярності соціальних мереж. Цей термін використовують для опису стану занепокоєння, що соціальні події відбуваються без участі користувача. Внаслідок чого людина відчуває необхідність постійно слідкувати за тим, що роблять інші. Даний феномен асоціюється з низьким настроєм та зниженням задоволеності життям [3, с. 1845].

Перераховані потенційні наслідки можуть бути пояснені необхідністю оновлювати свій профіль, ділитися чимось цікавим, щоб заохочувати велику аудиторію, ігноруючи реальне життя. Найбільш активними та вразливими до негативних наслідків надмірного проведення часу у соцмережах є молоде покоління – користувачі підліткового та юнацького віку.

Багато досліджень вказують на наявність зв'язку між використанням соцмереж та компульсивною поведінкою. Молоде покоління зазнає занепокоєння, коли не може отримати доступ до повідомлень у соцмережах, що в свою чергу призводить до розвитку фантомного вібраційного синдрому.

Дослідження показують, що підлітки та юнаки, які є активними користувачами, що проводять більше двох годин у соцмережах, частіше скаржаться на психічне здоров'я, включаючи психологічні розлади (прояви тривоги та депресії) [4, с. 382]. Деякі користувачі цього вікового діапазону у зв'язку з індивідуальними особливостями можуть бути більш вразливими до розвитку симптомів інтернет залежності, що включають психологічні прояви та розлади, зокрема депресію, синдром дефіциту уваги та гіперактивності [5, с. 96].

З метою встановлення чи дійсно в залежності від збільшення часу онлайн у юних користувачів виникають психологічні проблеми, чи зміни у психологічному стані в більшій мірі пов'язані з їх індивідуальними особливостями були проведені наступні математико-статистичні заходи: факторний аналіз та багатомірне шкалювання показників психодіагностичного інструментарію.

Користувачі, які проводять більше за 6 годин на добу в соцмережах намагаються стати частиною віртуальної спільноти. Ігноруючи зустрічі з реальними друзями, дана категорія намагається відчутти популярність та зацікавленість інших, ідентифікуючи власний емоційний стан з реакцією інших користувачів. підлітки та юнаки намагаються онлайн знайти підтримку та розуміння, що повинно підвищувати настрій та самооцінку. Однак, не дивлячись на це юні користувачі зазнають психологічних страждань у вигляді тривожності, самотності, що пов'язано з низькою соціальною підтримкою від родини та друзів. Подібну закономірність висвітлили в своїй праці вчені П. Маулік, К. Бредшоу та ін., ними було встановлено, що люди з низькою підтримкою більш схильні до психічних розладів в порівнянні з тими, хто має близькі стосунки з родиною, сусідами і т. п. [2, с. 1577].

Намагаючись втекти від проблем, підлітки та юнаки пасивно використовують соцмережі, переглядаючи пости, відео, фото друзів, що призводить до виникнення заздрості, відчуття неповноцінності та формування проявів депресії. За даними опитування віддання переваги перегляду соцмереж в нічний час перед відпочинком нерідко стає причиною більш пізнього (в рідких випадках, під ранок) сну, що стає більш неспокійним та коротким, інколи призводячи до безсоння.

Проведений час у соцмережах, соціальна мотивація, відносинами в родині та режим сну – це все ті психологічні фактори, які в більшій мірі мають вирішальне значення для формування залежності. Недостатньо теплі взаємовідносини з батьками значно підвищують можливість розвитку соціально-мережевого розладу.

Користувачі з тенденцією до розвитку соціально-мережевого розладу проявляють бажання створити про себе гарне враження в мережі, побудувати стосунки з іншими користувачами, проводячи велику кількість часу онлайн, водночас з частковим або повним ігноруванням соціального життя. Необхідність у схваленні з боку інших за рахунок «лайків», коментарів призводить до постійного прагнення відслідковувати свою сторінку, тривожності та відчуття самотності. Дифузна самотність підкріплюється проблемою самоідентифікації юних користувачів з іншими більш популярними користувачами, що нерідко буває амбівалентним. З одного боку, юні користувачі впевнені в якості свого контенту, з іншого – страждають від непорозуміння та пустоти. Потрібно відмітити, що умовне відчуття себе частиною спільноти залежить від прямих міжперсональних повідомлень та коментарів. Враховуючи, патерн використання соцмереж опитаними користувачами, можна зауважити, що пасивне використання

соцмереж, тобто робити пости та очікувати «лайки», репости і т.п, ще більше затягує юних користувачів у надмірне залучення, що в значній мірі негативно впливає на якість життя.

Досліджуваний компонент емоційної складової соцмереж показав, що вони є наслідком та позитивним підкріпленням для наступного їх використання. Ілюзія причетності та важливості для великого кола людей підвищує настрій, самооцінку, відчуття власних значимості та влади, зацікавленість. Однак, з іншого боку, юні користувачі відчують нервозність, втомлюваність та заздрість, що в перспективі може спровокувати розвиток тривожності та депресії. Емоції у формуванні патологічної залученості насправді відіграють важливу роль, особливо в контексті інформації та поведінки в соціальних мережах. Позитивні враження та емоції пов'язані з розвагами, релаксацією та зручністю стають предикторами повторного та все частішого використання соцмереж [1, с. 139-140].

В рамках дослідження було встановлено, що використання соцмереж для юних користувачів є джерелом цікавої інформації та пошуку однодумців, внаслідок чого вони схильні в значній мірі покладатися на віртуальну комунікацію, що надалі може призвести до довгострокових наслідків для психічного здоров'я. Через позитивне емоційне підкріплення підлітки та юнаки все частіше звертаються до віртуального простору, що провокує розвиток відчуття перевантаження та виникнення так званого технологічного стресу. Користувачі, які проводять все більше і більше часу в соцмережах мають високий ризик виникнення негативних наслідків у зв'язку з нездоровим ставленням до потреби в популярності та нав'язливою звичкою постійної перевірки профілів соціальних мереж та оновлень статусу.

Список використаних джерел:

1. Гудімова А.Х. Поведінкові патерни користувачів соціальних мереж як умова їх психологічного благополуччя. Дисертація на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 053 Психологія – Одеський національний університет імені І.І.Мечникова. (м. Одеса), 2021. 243 с.
2. Masur, D., Shinnar, S., Cnaan, A., Shinnar, R. C., Clark, P., Wang, J., Weiss, E. F., Hirtz, D. G., Glauser, T. A., & Childhood Absence Epilepsy Study Group. Pretreatment cognitive deficits and treatment effects on attention in childhood absence epilepsy. *Neurology*. 2013. No. 81(18). P. 1572–1580. URL: <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3806916/>
3. Pryzbylski, A. Murayama, K. DeHaan, C. Gladwell, V. Motivational, emotional and behavioural correlates of fear of missing out. *Computers in Human Behaviour*. 2013. No. 29 (4), P. 1841–1848. DOI: 10.1016/j.chb.2013.02.014

4. Sampasa-Kanyinga Hugues and Lewis Rosamund F. Frequent Use of Social Networking Sites Is Associated with Poor Psychological Functioning Among Children and Adolescents. *Cyberpsychology, Behavior, and Social Networking*. 2015. No. 18(7). P. 380-385. DOI: 10.1089/cyber.2015.0055

5. Yen, Ju-Yu & Ko, Chih-Hung & Wu, Hsiu-Yueh & Yang, Ming-Jen. The Comorbid Psychiatric Symptoms of Internet Addiction: Attention Deficit and Hyperactivity Disorder (ADHD), Depression, Social Phobia, and Hostility. *The Journal of adolescent health: official publication of the Society for Adolescent Medicine*. 2007. No. 41. P. 93-98. DOI: 10.1016/j.jadohealth.2007.02.002. PubMed: 17577539

Корнілова Олеся Володимирівна

phD зі спеціальності 081 «Право»,

асистент кафедри національної економіки

Національного університету «Одеська юридична академія»

ОКРЕМІ ПИТАННЯ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ ФІНАНСУВАННЯ СФЕРИ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Механізм реалізації державних фінансових гарантій та державної соціальної політики у сфері медичного обслуговування населення є одним із ключових аспектів підтримки сталого економічного розвитку держави. Враховуючи ситуацію, в якій ми проживаємо останніх декілька років поспіль, а саме: стрімке поширення коронавірусної інфекції (2020 рік), запровадження військового стану (2022 рік) значних утисків зазнає і економічна сторона нашої держави.

Ситуація, яка склалась у сфері фінансування системи охорони здоров'я порушує низку нормативно-правових актів, наприклад, положення статті 2 Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права від 16 грудня 1966 року [3], де закріплено обов'язок кожної держави, яка бере участь у цьому Пакті, вжити в максимальних межах наявних ресурсів заходів для того, щоб забезпечити поступово повне здійснення визнаних у цьому Пакті прав усіма належними способами.

Згідно із Заключними зауваженнями до шостої періодичної доповіді України від 14 червня 2014 року [3] Комітет з економічних, соціальних і культурних прав висловлює занепокоєння щодо низької частки витрат на охорону здоров'я у валовому внутрішньому продукті.